

02 Ladovská zima popeláře pořádne potrápila 03 OZO dosáhlo historicky nejvyšších výnosů 03 ko
post bude na prodej 03 Dvě linky jsou zrušeny 04 Konička ulovil na rybářskou udici 04 Modrozelen
logo doplní vykřičníky 05 V Centru odpadové výchovy slavili školáci ze Staré Vsi 05 Ostravané tre
do sběrných dvorů 06 Třídím, třídíš, třídíme 08 Práce na čističce přináší i radost 10 Zaměstna
ce opět čekají povinné lékařské preventivní prohlídky 10 Pořádek přispívá k větší bezpečnos

Firemní časopis OZO Ostrava s.r.o.
březen 2010

OZON
jaro

Mám ráda vykřičníky!!!

Nikdy dřív jsem si to neuvědomila, protože jsem o vykřičnicích nepřemýšlela. Považovala jsem je za běžná interpunkční znaménka, podobně jako tečky, čárky nebo otazníky.

O vykřičnicích jsem začala více přemýšlet a všimát si jich zhruba před rokem, kdy město Ostrava představilo veřejnosti své nové logo – nápis OSTRAVA a za ním tři vykřičníky. Překvapilo mě, kolik lidí na logo reagovalo negativně. Chápala bych, kdyby ta nevole pramenila z přílišné jednoduchosti až strohosti této značky tvořené vlastně jen textovými prvky. Víím, že lidé mají v logu rádi nějakou tu kudrlinku či obrázek. Nepřekvapilo by mě, že spousta Ostraváků bude ležet v žaludku, že logo jim vymyslel Pražák! Při debatách s „odmítači“ loga jsem však pochopila, že většina z nich jde o něco jiného, o vykřičník samotný a také o to, jak sami vykřičník vnímají.

„Proč na nás ta Ostrava křičí?“ komentoval ostravské logo pán z Prahy, ale hned vzápětí svými názory ukázal, že Ostrava pro něj leží někde na „dálném východě“ a že o ní ví jen to, že se tam těží uhlí (což mimochodem není pravda už hezkých pár let). „Připadá mi to jako pokřik Baník pi..! Vulgární a agresivní!“ zhodnotila jistá ostravská dáma. „S tím se nikdy neztotožním!“ V tónu její řeči se to však vykřičníky jen hemžilo. „Vykřičník, to je jako POZOR! STŮJ! Jako by nám v Ostravě hrozilo nebezpečí. Anebo ZÁKAZ! PŘÍKAZ! Prostě zase někdo buzeruje,“ tvrdili jiní.

A já říkám – tak to vůbec není! Vykřičníky práce za nic nemohou. Jsou to jen znaménka psaná na konci zvolací vět. Nyní vykřičníky vtrhly i do našeho firemního prostředí. Tři vykřičníky za třemi nám všem důvěrně známými písmeny OZO. Pomohou zdůraznit hlavně to, co pro Ostravu a jeho obyvatele děláme a že to umíme dobře. Znamenají, že OZO k městu neodmyslitelně patří, že je stejně dynamické a sebevědomé, protože má být proč. Proto se na ty nové vykřičníky neztejte, pozitivní obsah jim teď může dát každý z nás.

Vladka Karasová
fanynka vykřičníků

Ladovská zima popeláře pořádně potrápila

Mohutná vlna sněžení se nad Českou republiku přivalila 8. ledna tohoto roku, pak přišly arktické mrazy a padaly mnohaleté rekordy. Obdobně krutou zimu zaznamenali klimatologové na přelomu let 1929 a 1930, tedy před osmdesáti lety. Sílu kalamity pocítili jako jedni z prvních zaměstnanci Provozovny 1 – Odvoz odpadu. Začátkem nového roku jim začal boj, který pokračoval až do poloviny února.

„Svoz odpadu v těch dnech trval déle, než je běžné. Jedna naše posádka vyjela na svou obvyklou trasu v šest hodin ráno a do garáže se vrátila až ve 20.23 hodin večer, což je historický rekord provozovny. Proto jsme do terénu vysílali všechna vozidla, i rezervní. Denně od nás vyjždělo třicet popelářských aut s tříčlennými posádkami. Nebývalé pracovní nasazení se dařilo zvládat také díky pomoci řidičů a závozníků z ostatních provozoven,“ říká vedoucí „jedničky“ Petr Chalupa.

„K zimě sice sníh patří, ale z tak velké nadílky jsme radost neměli. K popelnicím jsme se museli nejprve prohrabat lopatami, pak těžké nádoby s malými kolečky protlačit nebo donést k vozu, vyspat, vrátit zpět na místo. Kolegové tahali kontejnery až několik desítek metrů, protože k jejich stáním se nedalo dojet,“ vzpomíná na začátek roku řidič Gerhard Rymer. V OZO pracuje třicet let a podobnou zimu už dlouho nepamatuje. Svě řemeslo ovládá perfektně, ale i jemu tekl pot po zádech, když míjel doslova v kilometrové vzdálenosti odstavená auta a kola jeho dvacetipět tunového vozidla klouzala po zamrzlé vozovce. Největší problémy s přístupem k odpadovým nádobám měla popelářská vozidla tradičně na velkých sídlišťích, jako je Ostrava-Jih, Poruba nebo Fifejdy. Těžké chvíle řidiči prožívali v kopcovitých

terénech Hošťálkovic, Radvanic či Plesné, kde náleď tvořilo kluziště, po němž se dalo jen s obtížemi bezpečně projet. „Někdy to bylo jen o píd, a to jsem si přál, abych ještě nezapadl do hlubokého sněhu. Vytáhnout auto plné odpadu zpět na cestu může pouze jeřáb,“ dodává G. Rymer.

Lidem na stupačkách při teplotách minus 22 stupňů Celsia mrzly ruce a obličej. Nepomáhaly ani ochranné kukly. „Naši zaměstnanci jsou sice vybaveni kvalitními pracovními oděvy, ale rukavice a boty se za osmi a vícehodinovou směnu řádně promáčely. Všem závozníkům jsme rozdali termohody na teplé nápoje, v ohřívárně na skládce byly k dispozici termofory s horkým čajem. Aspoň chvilku si tu pracovníci mohli odpocínout a zahřát se,“ dodává vedoucí provozovny 1. Pracovníci OZO Ostrava zateplovali stojany s naftou, protože při teplotách minus dvacet dva stupňů pod nulou mrzly také pohonné hmoty.

Přes všechnu snahu se v minulých týdnech zvýšil počet stížností na nevyvezené kontejnery nebo popelnice. Připomínky, ať už je lidé volali telefonicky nebo psali e-mailem, vyřizoval nejen dispečer Miroslav Blahuta, ale také mistři, pracovníci z obchodního úseku, prostě každý, kdo zrovna měl volnou chvilku. Některé případy, kdy se pracovníci OZO k popelnicím nebo kontejnerům nedostali kvůli parkujícím autům, museli řešit se strážníky městské policie.

„V Ostravě, tak jako ve většině měst, jsou celoroční problémy s parkováním. Trpělivost a umění našich řidičů obdivuji. A chtěl bych poděkovat všem, kteří se na zvládnutí letošní kalamity podíleli. Opět jsme se přesvědčili, že v OZO pracuje výborný kolektiv skutečných profesionálů,“ chválí P. Chalupa.

OZO dosáhlo historicky nejvyšších výnosů

Podnikatelský plán společnosti OZO Ostrava na loňský rok se připravoval na podzim roku 2008, v době začínající celosvětové ekonomické krize. Vedení společnosti jen s obavami stanovovalo výši zisku.

„Přestože finanční krize zasáhla do všech oblastí hospodářství, naši společnost výrazně neovlivnila a rok 2009 můžeme z ekonomického hlediska hodnotit jako vynikající. Podařilo se nám splnit všechny finanční a věcné ukazatele podnikatelského plánu a zisk před zdaněním byl nejvyšší za poslední tři roky, a to ve výši 31 927 tisíc korun. Po zdanění, což je po zúčtování daně z příjmu právnických osob, zisk činí

24 119 tisíc korun,“ říká ekonomická náměstička Ivetta Sulková.

Oproti plánu je zisk výrazně vyšší a na této skutečnosti se podílel nárůst výnosů všech provozoven. Výnosy představují celkovou částku 394 028 tisíc Kč a jsou historicky nejlepší. „Také loni OZO Ostrava hospodařilo bez dotací od svého majitele, tedy statutárního města Ostravy. Veškeré provozní a investiční potřeby jsme si zajišťovali z vlastních zdrojů. Město ale stále zůstává našim největším zákazníkem s objemem poskytnutých služeb ve výši 154 909 tisíc korun,“ dodává I. Sulková s tím, že celkové výnosy tvořily rovněž tržby za po-

skytování služeb pro města, obce a podnikatelské subjekty v oblasti komunálních a průmyslových odpadů a také prodej výrobků, majetku a podobně.

„V nákladech jsme kromě těch běžných souvisejících s činností společnosti zúčtovali poskytnutí účelově vázaných finančních darů městským obvodům na vybudování kontejnerových stání na separovaný odpad ve finančním objemu 12 433 tisíc korun,“ podotýká I. Sulková.

Ekonomické výsledky roku 2009 musí projít auditem, který se koná v těchto dnech. Po jeho skončení o rozdělení zisku rozhodne rada města v působnosti valné hromady.

Kompost bude na prodej

Koncem loňského roku se podařilo certifikovat kompost jako výrobek – organické hnojivo, což znamená, že od letošního ledna s ním může OZO Ostrava obchodovat. Hnojivo však není určeno malospotřebitelům, lze ho prodávat pouze ve velkém. Zájem o něj projevil například Ostravské městské lesy.

Obecní kompostárna v areálu skládky OZO v Hrušově je v provozu dva roky. Loni došlo k jejímu rozšíření, aby byla připravena zpracovat veškerý biologicky rozložitelný odpad vznikající při údržbě městské zeleně. Během roku 2009 kompostárna zpracovala

8 106 tun posekané trávy, listí, větví apod. Z 3 559 tun odpadu bylo vyrobeno 1 252 tun kompostu, z toho OZO k úpravě plochy a při rekultivaci skládky využilo 1 121 tun. „Letos nabízíme všem městským obvodům možnost odpady z veřejné zeleně u nás uložit zdarma. Platit budou jen za odvoz,“ říká vedoucí provozovny 4 Ivo Stoszek.

V zakládkách (figurách) bylo zazimováno 1 964 tun odpadu, ze kterého v jarních měsících letošního roku bude vyroben další kompost. Po sběru listí, drcení vánočních stromků a pokácených stromů je připraveno ke kompostování 1 462 tun listí a štěpky.

Dvě linky jsou zrušeny

Pro poskytování informací občanům o svých službách využívala společnost OZO mimo jiné také tři bezplatné, tzv. zelené telefonní linky. Po vyhodnocení frekvence jejich využívání a také kvůli jednodušší propagaci bylo rozhodnuto zachovat pouze linku 800 020 020. Na toto snadno zapamatovatelné číslo zájemci mohou volat od května 2008. Zákazníci doposud na lince 800 178 532 řešili otázky týkající se pravidelného svozu odpadů, na čísle 800 100 699 zase odvoz objemného odpadu z domácnosti. OZO tyto dvě telefonní linky ruší, ale v žádném případě své služby neomezuje.

O ČEM SE (NE)MLUVÍ

Vážení spolupracovníci, o nezbytnosti vybudovat krajskou spalovnu, nebo ještě lépe – Krajské integrované centrum nakládání s odpady (KIC), se hovoří už několik let. Tento projekt začali v roce 2005 připravovat zástupci a představitelé Moravskoslezského kraje a pěti statutárních měst Frýdku-Místku, Havířova, Karviné, Opavy a samozřejmě Ostravy.

Před dvěma roky byla založena akciová společnost KIC Odpady, která si dala docela obtížný úkol – rozšířit stávající systém nakládání s odpady pro území našeho kraje o takové zařízení, v němž bude využíván komunální odpad k výrobě tepla a energie. Z devíti navržených lokalit byl nakonec vybrán areál bývalého dolu Barbora v Karviné, jako nejvýhodnější místo pro odbyt tepla. Na výstavbu spalovny se počítá s několika miliardovou dotací z Evropské unie. Ale o tu lze požádat, až bude mít investor v ruce schválenou dokumentaci EIA, což je záležitost několika příštích týdnů.

Jako předseda představenstva společnosti KIC Odpady dostávám velmi často otázku, jestli bude nová spalovna ekologická a při-

liš nezatíží životní prostředí našeho regionu, zejména už tak špatné ovzduší. Osobně jsem na základě všech dostupných informací a se znalostí podobných zařízení v zahraničí přesvědčen, že spalovna ovzduší neškodí, naopak je umožní zlepšit. Jak toho dosáhneme? Spalovna má emise srovnatelné jako plynová elektrárna. Tímto čistým zdrojem nahradíme zdroj tepla, který využívá černé uhlí. Náhradou tepla z uhlí teplem ze spalovny dojde ke snížení emisí v dané lokalitě. V současné době připravujeme smlouvu o odběru tepla se společností Dalkia. Její podpis je závislý na probíhajícím procesu schvalování dokumentace EIA. Zejména dojde k omezení skládkování, což je hlavní cíl moderního a ekologického hospodaření s odpady.

Rád bych připomenul, že vůbec neplatí, že lidé automaticky přestanou třídít. Ve spalovně se budou využívat až ty odpady, které zbudou po samotném vytrídění. V současné době ročně končí v Moravskoslezském kraji na skládce 430 tisíc ze 460 tisíc tun komunálního odpadu, přičemž se materiálově využívá přibližně 20 procent. Kapacita spalovny je stanovena na 200 tisíc tun a je propočítána tak, že může být materiálově využíváno až 50 % vznikajících komunálních odpadů a zůstane ještě dost odpadu pro následné energetické využití i skládkování.

Důležité je, že záměrem realizace projektu KIC není dovoz odpadu ze zahraničí.

Věřím, že se podaří spalovnu do roku 2015 postavit. Pokud termín stihneme, můžeme na projekt čerpat peníze z evropských fondů. Jinak si budeme muset tento projekt dříve či později platit z peněz České republiky, tedy z našich peněz, což se může negativně projevit na ceně za popelnicu a kontejnery. KIC je projekt budoucnosti a naprosto zodpovědné řešení nejen z hlediska environmentálního, ale rovněž ekonomického. Energetické využívání komunálního odpadu je světovým trendem z hlediska snížení skládkování i z hlediska získání čisté energie.

Petr Bielan
technický náměstička

Koníčka ulovil na rybářskou udici

Mistr provozovny 1 Jiří Přílučík má ve svém životě jednu velkou zálibu, a tou je pohyb. Sám tvrdí, že nejvíc ho baví míčové hry. Házenou hrál závodně až do dvaceti tří let. „Jenže, jak se říká, sportem k trvalé invaliditě, moje kolena zátěž nevydržela. Ačkoli mám rád všechny míčové hry, problémy a bolesti byly tak velké, že jsem postupně odložil i tenisovou raketu, omezil ping-pong a začal rybařit,“ říká J. Přílučík.

Koníčka, respektive koně, kterému už několik let věnuje většinu svého volného času, si doslova ulovil na udici. „Na rybářských závodech jsem vyhrál horské kolo. Z počátku jsem si vyjel jen občas a pak jsem zjistil že MTB mi umožňuje naplno využívat schopnosti ve velmi náročném členitém terénu. Do cyklistiky jsem se nakonec zakouzl. Projížďky krajinou mne vždycky něčím udiví, okouzlí a nabijí novou energií. No a také si mohu v klidu vypít pívko, bez obav, že přibude nějaké to kilo navíc. Za rok zvládnu tři a půl až pět tisíc kilometrů. Pravda je, že na kolo sednu jen za pěkného počasí. Zkoušel jsem to sice i v zimě, ale po několika ošklivých pádech jsem si řekl, že v mém věku už mi mnohdy nepříjemné a bolestivé úrazy za nějakou tu chvilku pohody na kole nestojí. Kvapem se blíží pátý křížek,“ směje se fanda „bajků“. Jiří Přílučík raději trpělivě čeká, až roz-taje sníh. Potom vyrazí na čtyřiceti i sedmdesátikilometrové tratě. Ostrava má podle něj ve svém okolí hodně pěkných cyklistických terénů. Ve všední dny se vydává směrem Hlučín, Hať, Opava, o víkendech do Beskyd.

S kolegou Davidem Hrbáčem se loni rozhodl, že si zkusí také cyklistický maraton. „Jako první jsme si vybrali závody Silesia Merida BIKE Maraton v Opavě. Hned po startu jsem začal pochybovat, zda těch padesát kilometrů zvládnu – začínalo se totiž na lyžařské sjezdovce, pěkně do vrchu. Do cíle jsem nakonec dorazil a dokonce jsem nebyl mezi posledními, ale uprostřed závodního pole, což není vůbec špatné,“ říká J. Přílučík. Dodává, že zdaleka nejde o pořadí, ale o zážitky. Treba na trať závodů Vinařských sklepů Lechovice kolem Vranovské přehrady se vydal až úplně poslední. „Den před závodem bylo nádherně, ovšem v noci začalo pršet a déšť neustával ani ráno. S Davidem a jeho synem jsme se dohadovali, zda vyrazíme na trasu nebo ne. Závodníci dávno odjeli, organizátoři už sklízeli vlaječky. Nakonec jsme ostatní účastníci začali stíhat asi s desetiminutovým zpožděním,“ vzpomíná J. Přílučík, který se ze 189 přihlášených cyklistů umístil na 111. místě.

Sportovce v sobě Jiří Přílučík nezapře ani v zimních měsících, ale kvůli svým zdravotním potížím s koleny se mnoho let na sjez-

dovky neodvážil. Teprve před dvěma roky se nechal zlákat a zjistil, že svahy zdolává bez problémů. „Začátkem února mne kamarád vytáhl na běžky. Stál jsem na nich poprvé v životě, několikrát jsem sice upadl, ale je to moc pěkný sport. Obávám se, že jsem zřejmě objevil nový koníček,“ směje se nadšený mistr provozovny 1. Sportu zdar a šťastné návraty!

OZO!!!

Modrozelené logo doplní vykřičníky

Město Ostrava, vlastník společnosti OZO, přišlo s novým logem v loňském roce a v současné době nastupuje druhá fáze – propojení vizuálního stylu se stylem prezentace jednotlivých městských organizací. Obyvatelé moravskoslezské metropole mohou vidět novou značku například na provozovnách Ostravského informačního servisu nebo na průčelí Vodního světa společnosti SAREZA. Pražské studio Najbrt v těchto týdnech připravuje manuál, podle něhož se bude logo OZO Ostrava používat. Nová výtvarná úprava názvu společnosti vychází z designu loga města. Jde o jednoduchý nápis vysázený písmem Gotham Black a za ním tři vykřičníky. Zachována je původní barevnost, tedy zelená a modrá. K dispozici jsou v závislosti na barvě podkladu další varianty značky i její jednobarevné provedení. Přeznačování bude zahájeno v polovině letošního roku.

V Centru odpadové výchovy slavili školáci ze Staré Vsi

Adam Hyneček

Doslova malým svátkem byl pro Centrum odpadové výchovy, vzdělávací středisko OZO Ostrava, loňský 11. prosinec. Do tohoto data se totiž jeho vzdělávacích programů zúčastnilo 49 992 zájemců. Pracovnice centra s napětím očekávaly, kdo bude padesáti tisícím návštěvníkem. Na výuku podle plánu přijeli školáci ze Základní školy ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, mezi nimi Adam Hyneček z 3. A. Ten do třídyšel jako osmý a stal se jubilejním klientem.

Malý oslavenec doma s rodiči třídí sklo a plasty. „Kousek od domu máme sběrný dvůr, občas ho využíváme. Naposledy jsme tam s taškou odvezli staré pneumatiky. Papír zase no-

sím do školy, protože jsme přihlášení do soutěže Školní papír,“ řekl spokojený Adam. V zábavném učení o odpadech se mu nejvíc líbily písničky, kreslení a soutěže. Stejnou radost měl také z dárku, který dostal od ředitele OZO Karla Beldy. Upomínkové předměty si na památku odnesli všichni chlapci a děvčata včetně jejich učitelek.

Centrum odpadové výchovy uspořádalo loni 214 vzdělávacích akcí pro 6 178 žáků a studentů z 64 základních, 10 středních a 3 vysokých škol. V nabídce má šest programů a aktivity centra nechybí na každoročních oslavách Dne Země nebo festivalu filmů o trvale udržitelném rozvoji TUR Ostrava. Jeho pracovníce rovněž organizují soutěž ve sběru papíru s názvem Papírová škola. V minulém školním roce se do ní přihlásilo sedm desítek ostravských škol, jejichž žáci nasbírali 299 tun papíru.

Ostravané trefí do sběrných dvorů

Soutěže s názvem Rok zdarma, která se uskutečnila od října do prosince 2009 ve všech sběrných dvorech, se zúčastnilo 10 797 Ostravanů. Každý, kdo v tomto období přivezl odpad do sběrného dvora, mohl soutěžit o ceny věnované městskými organizacemi OZO Ostrava, Dopravní podnik Ostrava, SAREZA, Ostravské městské lesy, Ostravské výstavy a Zoo Ostrava.

„Cílem soutěže bylo samozřejmě upozornit na síť sedmnácti sběrných dvorů, kam mohou občané odkládat především objemné a nebezpečné odpady z domácnosti a zeleň ze zahrádek. V období, kdy soutěž probíhala, vzrostlo ve sběrných dvorech množství odevzdaného

objemného odpadu o 17 %, a to v porovnání se stejným obdobím roku 2008,“ říká Vladimíra Karasová, vedoucí Centra odpadové výchovy.

Je třeba si připustit, že tento odpad mohl klidně skončit na černých skládkách. Mezi občany ostravských sídlišť totiž stále přetrvává názor, že objemného odpadu je nejlépe se zbavit odložením vedle kontejnerového stanoviště. Deset procent respondentů dotazníkového průzkumu prováděného vloni na jaře se k podobnému jednání bezostyšně přiznalo. Znamená to, že informací o této oblasti není nikdy dost a že OZO Ostrava činí dobře, věnuje-li odpadové osvětě a výchově velkou pozornost.

Dávejte pozor na zúčtování daní při pracovním úrazu

Jednou z našich povinností je odvádět daně. Nic nového pod sluncem, zvláště když se blíží čas daňového řízení a každoroční vyplňování předepsaného formuláře, nebo-li daňového přiznání. Poplatníci nemusejí platit daň přímo finančnímu úřadu. Zaměstnancům ji obvykle z jejich příjmů sráží a odvádí zaměstnavatel.

Od loňského roku došlo ke změně při ročním zúčtování daně ze mzdy v souvislosti s plněním pojišťovny Kooperativa za pracovní úraz, a to v položce náhrada za ztrátu na výdělků při pracovní neschopnosti. „Náhrada škody se skládá ze tří položek – náhrady za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti, bolestného a náhrady vynaložených nákladů spojených s léčbou. Zdaňována je pouze první položka. Z bolestného a nákladů spojených s léčbou se daň neplatí,“ říká vedoucí útvaru ekonomiky práce Jaroslav Branka.

Do 31. prosince 2008 se provádělo toto vyrovnání přes mzdy, daň tedy zúčtoval zaměstnavatel. Pracovník z tohoto důvodu nemusel daňová přiznání podávat. Od 1. ledna 2009 vyrovnává pracovní úrazy, které se staly po tomto datu, pojišťovna Kooperativa přímo zaměstnanci a zároveň tuto položku zdaňuje. Rozhodující je výše náhrady za ztrátu výdělků. Pokud náhrada za ztrátu výdělků nedosáhla 5 000 Kč, pojišťovna ji zdaní tzv. srážkovou daní. V tomto případě může zaměstnanec požádat svého zaměstnavatele o roční zúčtování daně ze mzdy.

Jakmile je tato náhrada vyšší než pět tisíc korun, pak pojišťovna provedla zdanění zálohovou daní ve výši 15 %, a tím vznikl v měsíci zúčtování náhrady další souběžný plátec (Kooperativa). Proto nelze provést roční zúčtování daně u zaměstnavatele, ale zaměstnanec je povinen podat daňové přiznání sám do 31. března na příslušném finančním úřadu. Mzdová účtárna vystaví zaměstnanci potvrzení o zdanitelných příjmech. Tento doklad spolu s dalšími doklady na slevy a odpočty, jako jsou například nezdanitelné minimum, částka na vyživované dítě, částka na manželku nebo na manžela, jehož roční příjem nepřesahuje zákonem určenou hranici, úroky z úvěrů na bytové účely, bude součástí jeho daňového přiznání.

„Stát je přísný věřitel a zaplacení daně vyžaduje i s příslušným penále za překročení nebo nedodržení lhůty zákonem stanovené splatnosti. Penále roste za každý den prodlení. Je proto nezbytné, aby všichni pracovníci, kteří loni pobírali za pracovní úraz náhradu za ztrátu výdělků po dobu pracovní neschopnosti vyšší než pět tisíc korun, co nejdříve podali finančnímu úřadu daňové přiznání,“ radí J. Branka.

Třídíte doma odpady? Víte, co můžete vhodit do žlutého kontejneru?

Když se zeptáte někoho jiného než popelářů, nestačíte se divit, jaké nesmysly můžete slyšet. Anketníci z OZO Ostrava byli ve svých odpovědích přesní a každého „základnost“ anketních otázek upřímně pobavila. Do Centra odpadové výchovy nemusí žádný z nich, bylo by to nošení dříví do lesa.

Jiří Přílučák, mistr, provozovna 1

To víte, že odpady třídím. Bohužel musím odvázet vytríděný odpad k nám na provozovnu, protože v místě mého bydliště – v centru města není dostatek stanovišť pro odkládání vytríděného odpadu. Do žlutého kontejneru lze odkládat samozřejmě PET lahve, kelímky od různých jogurtů a jiných poživatin, polystyrén a také nápojové kartony, sáčky, tašky a plastové obaly. Nelze odkládat PVC a znečištěné obaly od chemikálií a jiných nebezpečných a hořlavých látek.

Hana Toporcerová, fakturantka, provozovna 5

Odpady v naší domácnosti třídíme, ale musím se přiznat, že tak trošku pod nátlakem dcery, která byla na exkurzi u nás v OZO, kde se jí dostalo odborného výkladu, co a jak s odpady. Papíry z naší domácnosti – leťáky a noviny, nosí dcera do školy, kde sbírají papír. PET lahve, kterých je u nás doma velmi málo, protože balenou vodu ani minerálky běžně nekupujeme, nosíme sešlápnuté do žlutého kontejneru. Tam také samozřejmě patří čisté vymyté obaly od jogurtů, pokrmových tuků a slisované krabice od mléka.

Marek Těžký, řidič, provozovna 7

Ano, bydlím na vesnici, a kdybych netřídil, tak bych popelnicí před domem hlavně během topné sezony měl velmi rychle plnou až po okraj. A pokud jde o druhou otázku, odpověď na ni dnes zná přece každé malé dítě a každý popelář – do žlutého kontejneru patří přece plasty.

Třídím, třídíš, třídíme

Pravidelné cesty k modrým, zeleným a žlutým kontejnerům jsou pro mnohé Ostravany naprosto běžné. Pro některé z nás nepřipadá v úvahu, že by ve svém příbytku netřídili. Zvláště papír, „petky“ pěkně sešlápnout, láhve ze včerejší party zatím naskládat do tašky před vchodovými dveřmi...

Je to k nevíře, ale v loňském roce Ostravané vyprodukovali 86 061 tun komunálního odpadu, což je přibližně o 2,3% více než v předchozím roce. Trendem tedy zůstává nepřetržitá mírně rostoucí produkce. Krize nekrize, lidé stále více konzumují a vyhazují. Na jednoho obyvatele Ostravy tak za loňský rok v průměru připadá 276 kilogramů komunálního odpadu.

A jaké odpady vznikají v našich domácnostech? Laicky řečeno – různorodé. Ale pokud se jen trochu zamyslíme, pak při troše povědomí o odpadovém hospodářství zjistíme, že komunální odpad, který ve velkém „tvoríme“, můžeme dělit na několik typů.

Objemný odpad je ten, který se jednoduše do klasického kontejneru nevejde. Nebezpečný odpad se zase nesmí vyhazovat do popelnic vůbec. Jde o léky, zářivky, výbojky, akumulátory, galvanické články (baterky), barvy, lepidla, oleje atd. Tyto předměty patří výhradně do pojízdné sběrné nebo do sběrného dvora. Nevyužívané léky s pro-

šlou lhou spotřeby můžeme odevzdat v lékárně. Papír, sklo, plasty, nápojové kartony, kovové obaly a odpad ze zelené jsou odpady určené ke třídění a dalšímu zpracování a využití.

„V Ostravě nyní najdeme známé barevné kontejnery na 532 nových stanovištích. Vybudovaly je jednotlivé městské obvody za finančního příspěví OZO Ostrava. Tyto zpevněné plochy umožňují soustředit kontejnery na separaci na jedno místo a vytvořit kompletní takzvané separační hnízdo i tam, kde to doposud nebylo z důvodu nedostatku místa možné. Plochy samozřejmě přispěly k lepšímu vzhledu místa, kde se odpad odkládá,“ říká Petr Bielan, technický náměstek OZO Ostrava. Také díky těmto plochám bylo v Ostravě v loňském roce rozmístěno celkem 207 nových kontejnerů na separovaný odpad, a to 61 kontejnerů na plasty, 83 na papír a 63 na sklo. Občané moravskoslezské metropole mají v současné době k dispozici celkem 970 kontejnerů na sklo, 1 010 na plasty a 994 na papír. „U 357 kontejnerů na papír jsme navíc vloni zvýšili četnost svozů z jedenkrát na dvakrát týdně, a to zejména v lokalitách, kde stávající kapacita nestačila a kontejnery byly často přepřelňovány,“ dodává P. Bielan.

A ostatní odpady? To jsou takové, které běžně vyhazujeme do popelnice nebo kontej-

Víte, jak je dále využíván tříděný odpad?

Plasty a nápojové kartony

Patří: PET lahve, kelímky, sáčky, fólie, polystyrén, výrobky a obaly z plastů, nápojové kartony

Nepatří: obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy apod.), PVC

- Z PET lahví se vyrábějí další PET lahve – tzv. recyklace „bottle to bottle“. Prostřední vrstva láhve se dělá z recyklátu.
- Z čistých PET lahví se dělají fleecová trička, mikiny a bundy.
- Z PET lahví se vyrábějí také koberce a silonová vlákna.
- Netkané textilie používané ve stavebnictví mají také původ v „petkách“.
- Z polyetylenových tvrdých obalů se vyrábějí plastové profily, desky, drenážní systémy, kanalizační vpustě i zatravnovací dlažba.
- Z polyetylenových fólií se vyrábějí nově.
- Nápojové kartony se využívají při výrobě papíru nebo lisovaných desek.

Sklo

Patří: láhve od nápojů, sklo
Nepatří: keramika, porcelán, zrcadla

- Sklářny mají zájem zejména o oxidy železa. Vyrábí se z nich například železo.
- Z barevného skla se vyrábějí skleněné kamenivo. To se používá jako krycí prvek.

Ivo Stoszek, vedoucí provozovny 4

Asi by byla ostuda, kdybychom učili lidi třídit a sami to nedělali. Doma třídíme všechny tři základní komodity – papír, sklo i plasty. Máme dvě nádoby na odpad. Jedna na komunální a druhá na separované složky, které dotřídíme teprve u hnízda se separačními kontejnery. No, a do žlutého kontejneru patří všechny druhy plastů a tetrapak. A samozřejmě sešlápnuté.

Gerhard Rymer, řidič, provozovna 1

S manželkou třídíme plasty a papír. Bydlíme v Šilheřovicích, ale vytríděný odpad nevyhazují do kontejnerů doma, vozím ho raději do práce. Nemám s tím žádný problém, protože jezdím denně autem. Dělán to také proto, že ve žlutém kontejneru na plasty tak zůstane více místa pro ostatní sousedy. Tím jsem vám taky odpověděl na druhou otázku, že?

Josef Onderek, strážný Security IPO

Žiji sám a třídění odpadu mám plně pod kontrolou. Třídím už dlouho, prakticky od té doby, kdy se objevily barevné kontejnery v ulicích města. Nedávno jsem četl, že z takové PET lahve ze žlutého kontejneru se dá vyrobit i nová petka. A dokonce je o patnáct procent levnější než ta původní. Hodně zajímavé.

Lenka Hellerová, asistentka ředitele

Bydlíme v ulici, ve které bohužel nemáme kontejnery na separovaný odpad a ani nikde poblíž. Proto třídíme v rámci možností. Nápoje v „petkách“ kupujeme zřídka a pokud už PET lahve doma máme, tak je sešlápnuté vozíme do areálu společnosti OZO Ostrava a papír zase na chalupu, kde nám slouží k podpalování třísek v krbu. Víím, že do žlutého kontejneru patří PET lahve, krabice od džusu i mléka, polystyrén, kelímky od jogurtů.

neru před domem a které nám zbudou po vytrídění všeho, co je možné dále využít. Jde o zbytkový odpad, který už nelze třídit a využít, třeba popel, staré věci, zbytky jídel, znečištěné obaly apod.

Buď jak buď, odborníci se shodují, že se umíme chovat ekologicky a úsporně. Poctivě třídíme, v ulicích a na sídlišťích přibývají barevné kontejnery, které odpadová společnost pravidelně vyvážá. Jenže, přináší veškeré toto počínání patřičně silný a pozitivní výsledek? Je vůbec zájem o tříděný komunální odpad?

„Před pár roky jsme začali velmi intenzivně doplňovat systém separovaného sběru. Mám na mysli oddělený sběr skla, papíru a plastů spolu s nápojovými kartony. Zároveň jsme ověřovali možnosti sběru trávy a zeleně v okolních městech a obcích a spolupracovali při budování systému zpětného odběru elektrozařízení,“ říká Petr Bielan a souhlasí s tím, že světová ekonomická krize zasáhla i český trh s druhotnými surovinami. „Rok 2008 byl, pokud se týká odbytu vytríděných surovin, nejkritičtější. Začátkem roku byly výkupní ceny na maximu, ale pak během pár měsíců klesly na historické minimum.“ Krize se nejvíce projevila na plastech – na „petkách“ nejzřetelněji. PET lahve patřily do té doby k významným obchodním artiklům. Když se surovina neprodala v České republice, Čína ji brala všemi deseti a vracela zpět do Evropy v podobě levných triček. Jenže došlo k radikálnímu poklesu výkupních cen a trh se zpomalil, v některých

okamžicích i zastavil. „Od roku 2008 se orientujeme na třídění plastových odpadů pouze ze svozové oblasti naší společnosti a značně jsme také omezili zpracování plastů od ostatních firem,“ dodává P. Bielan.

Velké potíže nastaly při odbytu starého papíru. Situace došla tak daleko, že sběrny v roce 2008 přestaly papír vykupovat úplně. Rok 2009 však přinesl stabilizaci situace a ceny surovin se opět ustálily na přijatelné výši a kolísají už jen mírně.

Je skutečností, že další využití a zpracování tříděného odpadu je problémem celé Evropy. Provází ho nejen nižší poptávka velkých zpracovatelů a krach mnohých papíren, skláren a hutí, s čímž úzce souvisí výrazný pokles cen recyklovatelného odpadu, ale také oprávněné obavy z negativního vlivu na hospodaření odpadových společností. „Přesto musím konstatovat, že vytríděné odpady od našich občanů se nám vždy podařilo uplatnit na trhu druhotných surovin v celém objemu, byť za nižší cenu,“ říká Petr Bielan.

V roce 2009 bylo využito 23 % komunálního odpadu z celkového množství vyprodukovaného městem Ostravou. Jedná se o odpady, které zodpovědní Ostravané vytrídili a odložili na místa k tomu určená, což jsou specializované kontejnery na separovaný sběr, sběrné dvory, velkoobjemové kontejnery. Jsou to také odpady, které pracovníci OZO Ostrava na dotřídovacích linkách připravili k dalšímu zpracování.

A co se z něj vyrábí?

Papír

Patří: noviny, časopisy, kancelářský papír, knihy, sešity, lepenkové krabice, reklamní letáky

Nepatří: mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, použité pleny a hygienické potřeby, uhlový a voskový papír, obaly od vajíček či ruličky od toaletního papíru – jde o poslední fázi zpracování už recyklovaného papíru, vlákno je příliš krátké

- Obsah modrých kontejnerů je používán k výrobě školních sešitů, papíru do kopírek.
- Z tříděného papíru se vyrábí rovněž fotopapír, noviny a vlnitá lepenka.
- Pokud máte rýmu či spěcháte na toaletu, pak vezte, že jednorázové kapesníky, ubrousky i toaletní papír už jednou byly papírem.

- Ve stavebnictví se používá na zateplení papír smíchaný s boraxem. Hmota pak slouží jako perfektní izolační výplň, například střech domů.

JEDEN DEN S Práce na čističce přináší i radost

Zdá se to být jednoduché – ráno se otočí kohoutkem a podle potřeby teče teplá nebo studená voda. Pro většinu zaměstnanců v provozu bývá samozřejmostí sprcha po směně. Jen málokdo si v areálu OZO v Ostravě-Kunčicích uvědomuje, že za každou kapkou se skrývá pečlivá práce. Pokud by Jiří Springer z Provozní 8 – Správa budov neudržel v provozu biologickou čističku odpadních vod a s ní spojené vodní hospodářství, občas by voda prostě netekla.

● Už se někdy stalo, že jste byli bez vody?

Zrovna nedávno, lépe řečeno před dvěma dny. Chlapi se chtěli po druhé směně umýt a ze sprchy ani kapka. Okamžitě pro mne přijela služba z IPO a odvezla mne zpět do firmy, abych se podíval, co se vlastně stalo. To bylo po půl jedenácté večer. Všechno jsem zkontroloval, zapnul druhé čerpadlo a voda bez problémů opět tekla. Automatika si prostě občas postaví hlavu.

● V kolik hodin jste se dostal domů?

Před půlnocí jsem už ležel pod peřinou. Někdy, když je porucha závažnější, nebo když pro mne přijedou ve dvě hodiny ráno, se domů už nevracím a přespím tady v kanceláři.

● V čem vlastně spočívá vaše práce? Vždyť mikroorganizmy si s odpadní vodou poradí samy.

(Smích.) Máte úplnou pravdu. Pokud bych popisoval práci v posledních týdnech, musel bych přiznat, že skutečně jsem většinu času věnoval našim breberkám v čističce. Každý den jsme s kolegou několik hodin rozmrazovali vnitřní a vnější recirkulaci kalů nebo velkým kladivem rozbíjeli

na hladině nádrže až metrovou vrstvu ledu. Aby měly bakterie dostatek živin a vzduchu, který ke svému životu potřebují. Jejich produkty se ukládají jako kal v kalojemu. Ten se musí rovněž pravidelně odvázet. Různorodé práce je hodně, a protože hospodaření s vodou spadá pod přísné normy, zajišťuji, aby výsledky našeho Hydrovitu, což je název čistícího zařízení, byly co nejlepší. Jinak firma může zaplatit pokutu. Vzorky z přečištěné vody se pravidelně odbírají a kontrolují v laboratoři.

● Kde jsou vyhodnocovány?

Dvakrát měsíčně v naší laboratoři a jednou měsíčně je posíláme do akreditované laboratoře ve Studénce. Důležitá je každodenní vizuální kontrola splaškových vod, které vozí cisterny od soukromníků, třeba ze žump a septiků ve Vratimově a z dalších obcí. Za ty roky, letos to bude už šestnáct let, poznám už na první pohled kvalitu přivezeného materiálu a vím, kdy bakterie budou mít dostatek živin. To znamená, že rovněž kvalita přečištěné vody bude dobrá.

● Co všechno spadá do vašeho království?

Denně chodím kontrolovat stanice požární, užitkové dešťové a pitné vody. Opisují stavy, vkládám je do počítače, abychom měli přehled, kolik vody se za čtyřicet hodin spotřebovalo, zda nejsou mimořádné úniky. Prověřím, jestli netečou čerpadla, podívám se na manometry tlakových nádob. Starám se o rozvody kanalizace a vůbec o všechno, co je potřeba. Tu někdo volá, že netopí radiátor, tam kape kohoutek, nebo neteče sprcha. Každý den je jiný. A to mne baví. Starám se také o čističku zaoilovaných vod z myčky vozidel. Pravidelně doplňuji do dávkovačů chemické přípravky. Nečistoty vytvoří pěnu, která se stáhne a vzniklá užitková voda se může opět na myčce používat.

● Čím jste vyučený?

Jsem montér ocelových konstrukcí. Dříve jsem dělal v OZO na mostových jeřábech. Pak jsem odešel pracovat k jiné firmě, a když jsem se po dvou letech vrátil, volné místo bylo jen na čističce. Ale zalíbilo se mi to.

● To jste musel zvládnout ještě další řemesla, že?

Určitě, nejméně devatero. Před šestnácti lety jsem začínal s drobnými opravami za-

řízení „čovky“, později přibýly výměňkové stanice. Tenkrát jsem se dost vyděsil – tolik ventilů! Ale svařovat jsem uměl, na šachtě jsem se hodně přiučil od zámečníků, tady jsem zvládl jemnější práce a taky všechno z oblasti instalatérství. Ale nejdůležitější je pro mne provoz čističky.

● Vypadáte jako velký klidáš, dovede vás něco vyvést z míry?

Teď už máloco. Skutečně si dávám hodně záležet na precizní obsluze. Každý stroj má svůj list, kde je popsáno, jaká údržba se pravidelně udělá – výměna oleje u převodovky a podobně. Jednou ročně pak přicházejí kontroloři ISO z Prahy a podle tabulek musí být všechno v pořádku. Každý den čistím nátokové koše, kde se zachycují nejhrubší nečistoty, aby se nedostaly do čerpadel a nevyřadily je z provozu. Odtud lovíme různé krabičky na mýdlo, kartáče, části obalů od šamponů. Nejhorší je, když se do nádrže dostane kus hadru a omotá se kolem čerpadla. To máme hned o zábavu postaráno a za jednu směnu opravujeme třeba čtyři čerpadla, která vytahujeme z osmi až desetimetrové hloubky. Každé z nich váží sto kilogramů.

● Neobviňují vás spolupracovníci, že čistička občas zrovna vábně nevoní?

S tím se nedá nic dělat. Osobně jsem si zvykl i na různé vtípky, že se babráím v lidských výkalech. Ale je to práce, jako každá jiná. Pro mne představuje radost z dobrých výsledků a také adrenalin. Prostě všechno musí šlapat.

● A co doma, tam také kutíte?

To víte, že ano. Nedávno jsem pokládal dlažbu a manželka tvrdí, že moc hezky. Oba pracujeme v OZO, a tak spolu jezdíme do práce i z práce. Vůbec nám nevadí různé začátky i konce směn. Společně jezdíme na šest a oba končíme v 15 hodin.

● Jak nejlépe si odpočínáte?

Na chatě. Loni jsme na Ostravici pobývali od brzkého jara až do Silvestra. Děti jsou už velké a na chalupě je pořád co opravovat a vylepšovat. S manželkou nás to moc baví, v přírodě i na zahradě se cítíme dobře. Docela se těším, až s námi začnou jezdit také vnučky – dvouletá Sofinka a pětiletá Isabela.

Jiří Springer každé ráno obchází své království a kontroluje, zda je všechno v pořádku. Podle zjištěných závd si s kolegou udělají přesný denní program.

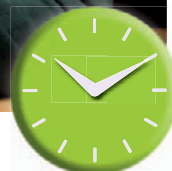
Za velkých mrazů až dvě hodiny denně rozmrazuje vnitřní recirkulaci kalů.

Při běžné kontrole stanice pitné vody zjistil, že na jednom z tlakových čerpadel prosakuje voda a vyměňuje ucpávku.

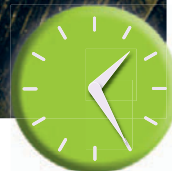
Povinnou pauzu po čtyřech hodinách pracovní doby dodržuje a v kantýně si vybírá jídlo podle nabídky. Vaří tu dobře.

Na stanici dešťové vody čistí koš z jímky, kde se zachycuje hrubší bahno a další nečistoty.

A ještě jedno čištění, čeká na Jiřího Springera – v koši jímky „čovky“ se najdou i části obalů od mýdla, šamponů a kartáčů.

BLAHOPŘEJEME

Hodně elánu, pevné zdraví, spokojenost a radost ze života přejeme všem jarním oslavencům.

Životní jubileum oslaví:

70 let	2. března	Zdeněk Kaczmarczyk	provozovna 1
60 let	23. března	Petr Smrček	provozovna 2
60 let	4. května	Miroslav Blahuta	provozovna 1
60 let	16. května	Věroslava Biolková	provozovna 9
60 let	17. května	Oldřich Krupník	provozovna 9
60 let	18. května	Přemysl Srp	provozovna 9
55 let	15. května	Josef Výtisk	provozovna 1

Pracovní jubileum si připomenou:

25 let	7. května 1985	Branislav Richter	provozovna 8
20 let	21. března 1990	Marina Borečková	provozovna 3

Zaměstnanci opět čekají povinné lékařské preventivní prohlídky

Všichni zaměstnanci, kteří v těchto týdnech dostali tiskopis k preventivní prohlídce, by se měli co nejdříve objednat k závodním lékařům MUDr. Hugo Příbylovi nebo MUDr. Jiřímu Henzelovi. „Závodní preventivní péče je vyloučena ze svobodné volby lékaře a pracovník je povinen se podrobit preventivní prohlídce u toho lékaře, se kterým má zaměstnavatel uzavřenou smlouvu o poskytování závodní preventivní péče. Poplatky hraří OZO Ostrava. Posudek od jiného lékaře je sice ze strany OZO akceptován, ale zaměstnanec si prohlídku u jiného než závodního lékaře musí uhradit sám,“ říká vedoucí útvaru ekonomiky práce Jaroslav Branka.

Pokud zvláštní předpis nebo rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nesta-

noví jinak, musí každý zaměstnanec projít preventivní prohlídkou jednou za pět let. Pracovníci nad padesát let mají povinnost podrobit se jí jednou za tři roky. Podle zákoníku práce a dalších předpisů je způsobilost k práci v noci posuzována jednou ročně, zdravotní způsobilost řidičů z povolání do padesáti let jednou za dva roky, nad padesát let pak každý rok.

Po ukončení preventivní prohlídky se tiskopis podepsaný lékařem a také zaměstnancem, který tak potvrzuje, že s posudkem souhlasí, vrací osobnímu oddělení útvaru ekonomiky práce. Zájemcům o kopii výsledného posudku ji osobní útvar na požádání vyhotoví. „Odmítnutí této prohlídky nebo neodevzdání posudku se považuje za hrubé porušení pracovní kázně,“ upozorňuje J. Branka.

Pořádek přispívá k větší bezpečnosti

Pod kampaní Bezpečnější Ostrava si většina lidí představuje aktivity spojené se snížením trestné činnosti v dopravních prostředcích, hypermarketech nebo na parkovištích. S bezpečností ve městě však úzce souvisí také čistota veřejných prostranství. Právě na tuto oblast se v rámci akce Bezpečnější Ostrava zaměřila společnost OZO Ostrava.

Ostravští popeláři usilují o snížení počtu černých skládek hlavně kolem kontejnerových stanišť. „Některé části vybavení domácností, jako jsou televize, ledničky, autobaterie a plechovky od barev, patří přímo do kategorie nebezpečných odpadů. Látky v nich obsažené mohou znečistit půdu, vodu, ovzduší nebo ohrozit zdraví člověka. Zdrojem úrazů bývá rozbité sklo, rozštípaný nábytek, péra ze starých matrací. Pod heslem Skládky před domem, nebo sběrný dvůr? propagujeme sběrné dvory jako místa, která přispívají k čistotě a bezpečnosti na sídlišťích,“ říká tisková mluvčí OZO Vladimíra Karasová.

Dotazníkové průzkumy mezi obyvateli největších sídlišť ukázaly, že velké procento občanů odkládá své objemné a nebezpečné odpady ke kontejneru ne z pohodlnosti, ale protože neví, kam tyto odpady z domácností patří. V posledních dvou letech se však každý Ostravan mohl dovědět o rozmístění a funkci sběrných dvorů z nálepky na kontejneru před domem, z billboardů, reklamy v tramvajích, pořadů ostravské kabelové televize a mapy sběrných dvorů doručené přímo do schránky.

Výsledky opakovaného průzkumu zaznamenaly posun ve znalosti umístění nejbližšího sběrného dvora z 57 % na 66 %, zlepšila se i znalost typů odpadů, které lze ve sběrných dvorech bezplatně odevzdat. Loni skončilo ve sběrných dvorech o 7 % více odpadů než o rok dříve. Zároveň při čištění města kleslo množství svezných odpadů o 11 % oproti roku 2008.

ODBORY

Platy a výhody zůstávají beze změn

Kolektivní smlouvu na rok 2010 podepsal 15. prosince loňského roku ředitel společnosti Karel Belda a členové závodního výboru Tomáš Čepek a Irena Majerová. Vzhledem k celosvětové krizi a nulové inflaci v České republice se zástupcům závodního výboru nepodařilo vyjednat plošné zvýšení mezd. V případě příznivého plnění plánovaných hospodářských úkolů budou i letos vyplaceny jednorázové příplatky, které dostávají zaměstnanci ve výplatních termínech v červenci a prosinci.

Kvůli tradičně velkému zájmu o týdenní letní dovolenou v chatách OZO ve Frýdlantě nad Ostravicí jsou pro letošní rok upraveny podmínky výběru. Zájemci se mohou do 30. března přihlásit u Taťány Cigánkové (hospodárka provozovny 8). Pokud se na některý termín sejde více žádostí, než je kapacita chat, rekreanty vybere 31. března členové závodního výboru. Přihlížet budou k tomu, zda žadatel v minulosti už pobyt v chatách využil, a také k délce zaměstnaneckého poměru v OZO. Pokud po tomto výběru zůstanou volné termíny, budou k dispozici prvním zájemcům.

Odboráři, kteří chtějí požádat o příspěvek na dětskou rekreaci, by měli podat svou žádost co nejdříve, aby bylo možné naplánovat výši příspěvků pro jednotlivé žadatele. V roce 2009 získalo třináct členů od odborů na ozdravné pobyty dětí, letní tábory a další akce celkem 25 500 korun.

Soutěž splnila přání

Výherkyně ozonské soutěže se stala mzdová účetní Květa Herzogová z útvaru ekonomiky práce. Sendvičovač ji nesmírně potěšil, podobný si už dlouho přála. A jaké byly správné odpovědi na otázky z minulého vydání našeho firemního časopisu? Fotografa inspirovaly stoly a židle v kantýně v Ostravě-Kunčicích. A modrozelené logo OZO Ostrava se dostalo až do výšky 4 810 metrů. Na Mont Blanc je vynesli Josef Marfán, Roman Hanzlík a Jiří Pitron. Šťastné výherkyni přejeme, ať jí sendviče chutnají!

JAK TO BYLO

Naše pátrání začíná v městském archivu

Pootevřit šuplík s minulostí bývá nejen tajemné, ale do určité míry i zábavné. Historici a archiváři by mohli na toto téma vyprávět neuvěřitelné příběhy. Přestože nejsme badatelé v pravém slova smyslu, nahlednutí do historie služeb popelářského „cechu“ nás nebyvale lákalo, zvláště když jsme zaslechli na konci loňského roku lehké připomenutí současného ředitele OZO Ostrava Karla Beldy: „Víte o tom, že popeláři slaví šedesátiny?“ Teď už víme a pokusíme se vypátrat a zaznamenat spolu s vámi vše dostupné o sběru, třídění a využívání domovního odpadu ve 20. století. Pamětníci by určitě s trochou nostalgie vzpomínali, jak asi do roku 1920 perfektně fungovalo ve velkých městech vyzvánění obecním zřízencem. Ostatním lidem tímto způsobem dával na vědomí, že přijel povoz na domovní odpad a smetí. Ale to už jsme zabloudili hodně zpátky v čase.

Údálosti II. světové války zanechaly v Ostravě a okolních obcích citelné stopy. Majetkové škody se odhadovaly na devět miliard Kčs. V prvních poválečných letech se musely tehdejší národní výbory postarat nejen o plynulé zásobování obyvatelstva, obnovení dopravy a řešit řadu naléhavých úkolů v oblasti sociálních věcí, školství, stavebnictví, provozu obecních podniků, ale také zajistit očistu města a odklidit trosky. Únorem 1948 došlo k mnoha převratným změnám. Jak uvádí historik Karel Jiřík ve své studii Správní a územní vývoj města Ostravy (Sborník příspěvků k dějinám a výstavbě města č. 13), první komunální podniky vznikaly většinou z majetkové podstaty městských podniků a zařízení, konfiskátů, městem zakoupených soukromých podniků, později hlavně ze soukromých živností. Usnesením pléna ÚNV z 23. března

1949 byly založeny se zpětnou platností od 1. 1. a 1. 3. 1949 tyto městské komunální podniky: Dopravní podnik města Ostravy, Stavební podnik města Ostravy, Restaurace a kavárny města Ostravy, Smíšený podnik města Ostravy, Bytová péče a výstavba města Ostravy a Pohřební služby města Ostravy. Říká se, že právě posledně jmenovaný podnik měl v té době na starosti kromě pohřebnictví a zahradnictví také odvoz odpadu a úklid města. Ale abychom mohli tuto informaci potvrdit, musíme vyhledat a získat další data. Rozsáhlá socializace živností a jejich často živelné zapojování do komunálních podniků na začátku padesátých let způsobily značnou roztržičnost v oborech i naplní činnosti těchto podniků, proto je docela možné, že popeláři byli součástí pohřebních služeb.

Spolehlivější a přesnější informace jsou spojovány až s rokem, kdy vznikaly nové komunální podniky ve městě. Od 1. ledna 1956 zahájilo svou činnost Čištění města pro drobnou a preventivní údržbu místních komunikací, vývoz popela, pevných odpadků, fekálií, správu veřejných záchodků a veřejných vah. Až o pár let později (k 1. lednu 1961) došlo ke zřízení dobře známých Technických a zahradních služeb města Ostravy.

Jsme teprve na začátku našeho hledání. Chceme vás všechny znovu požádat o pomoc. Znáte, nebo víte o někom, kdo by byl ochoten podělit se s námi o své osobní vzpomínky a pracovní zážitky z té doby? Máte doma někde na dně krabice od bot zažloutlou fotografií ze společného výletu či sportovního závodu, nebo mezi dokumenty leží vybledlá pozvánka na den otevřených dveří? Zajímá nás prostě vše, co se týká ostravských popelářů. Dejte nám vědět.

Vaše redakce

Ilustrační snímky jsme získali u pražských popelářů.

Jsme tým

Telefonistky zelené linky

Když se řekne Call Centrum, představí si asi většina lidí velký sál, kde drnčí neustále telefony a telefonistky se sluchátky na uších řeší jedna přes druhou dotazy a stížnosti zákazníků.

Call Centrum OZO je trochu jiné. Tak předně, neexistuje žádná speciální místnost, žádná sluchátka na uších.

Existuje jen jeden stálý a jeden mobilní telefon, kam střídavě míří hovory z bezplatné telefonní infolinky 800 020 020. Za druhé – pokud se chtějí všechny členky týmu potkat,

musí si to předem naplánovat a dobře zorganizovat. Každá telefonistka má totiž své pracoviště a svou práci a služba na zelené lince OZO je jen jakýmsi přídatkem.

Toto zvláštní uspořádání je dáno tím, že OZO nevstupuje do přímých smluvních vztahů s občany a nevybírá od nich žádné poplatky, a tak hovorů na zelené lince

není zase tak mnoho. V pracovní dny to je v průměru sedmáct, v sobotu dopoledne, kdy je linka také v provozu, asi čtyři telefonáti. Občané volají hlavně tehdy, když řeší nějaký odpadový problém – kam, kdy a za kolik mohou odpad odvézt, proč jim popeláři nechali stát plnou popelnicí před domem, kde najdou nejbližší sběrný dvůr a jak má otevřeno.

Během pracovní doby a od pondělí do pátku vždy od 7 do 15 hodin, bývá oporou zelené linky recepční a spojovatelka Lucie, proto asi 70 % všech hovorů řeší právě ona. V případě potřeby ji nejčastěji zastoupí asistentka ředitele

Lenka. Na ni připadá kolem 15 % hovorů. Odpoledne ve tři hodiny dochází automaticky k přesměrování na mobilní telefon, který až do šesti hlídá některá z osmi členek týmu. Kromě Lucky a Lenky sem patří fakturantky z provozovny v Přívozu Míla, Svata a Monika, Vlasta z účtárny a Jana s Vladkou, pracovnice Centra odpadové výchovy. Každá z nich si na těchto odpoledních a sobot-

ních službách odbude sice jen okolo deseti hovorů za měsíc, ale i tak musí být všechny připraveny na všetečné dotazy občanů na druhém konci „drátu“. Jak se shodují, vždy je důležité mít při ruce chytré složky plné infor-

mací o službách, které naše společnost občanům Ostravy a dalších obcí poskytuje.

„Vytvoření manuálu nás stálo docela dost úsilí a asi nikdy nebude zcela dokončen. Situace se vyvíjí, služby se mění, rozšiřují a my o tom musíme vědět,“ říká V. Karasová,

kteřá je pověřena metodickým řízením Call Centra. „Myslím, že za ty dva roky, co takto systém funguje, jsme se naučily navzájem se informovat o zapeklitých

otázkách a manuál podle toho doplňovat. Určitě jsme sešraný tým, i když všechny se spolu potkáme tak maximálně dvakrát do roka.“

